

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010207
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6913010207.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého, na neverejnom zasadnutí dňa 10. januára 2018, prejednal sťažnosť odsúdeného Q. S., proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 08.11.2017 sp.zn. 4T/17/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/17/2013 z 08.11.2017.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. o neosvedčení sa odsúdeného Q. S. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a rozhodol, že trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo 06.02.2014 sp.zn. 4T/17/2013, s právoplatnosťou od 06.02.2014 pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) formou spolupáchateľstva v štádiu pokusu podľa § 20, § 14 ods. 1 Tr. zák. vo výmere osemnásť mesiacov, vykoná. Následne ho pre výkon tohto trestu podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odsúdený sťažnosť už do zápisnice po vyhlásení uznesenia na okresnom súde, ktorú dodatočne písomne odôvodnil. Sťažnosťou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a rozhodnutia v tom smere, že podmienené odsúdenie bude ponechané v platnosti za súčasného uloženia probačného dohľadu, prípadne predĺženia skúšobnej doby o dva roky. On sám nemal vinu na tom, že súd neurobil rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. do roka od uplynutia skúšobnej doby, keďže v skúšobnej dobe sa totiž podľa jeho názoru trestné stíhanie proti nemu nevedlo. V ďalšom poukázal na prihliadnutie ku skutočnostiam, že sa stal otcom maloletého syna, nar. 18.07.2016, chce sa o neho starať a nariadenie výkonu trestu za týchto okolností považuje za neprimerane prísne.

Krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého uznesenia a konanie uzneseniu predchádzajúce, pritom zistil, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol v rozpore s ust. § 50 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že bez zavinenia obvineného súd prvého stupňa nerozhodol v lehote jedného roka od uplynutia skúšobnej doby, pretože skúšobná doba v predmetnej veci končila 07.02.2016, pritom súd v zmysle ods. 5 § 50 Tr. por. mal zjavne rozhodnúť do 07.02.2017. Je zrejme, že trestnej činnosti vo veci 2T/66/2016 sa skutočne obvinený dopustil počas plynutia skúšobnej doby v predmetnej veci, a to v období od novembra 2015 do 24.01.2016. Súd prvého stupňa, teda ten istý súd ako rozhodoval o osvedčení odsúdeného iným sudcom, rozhodol 11.10.2016 rozsudkom, keď v tento deň sa rozsudok súdu prvého stupňa stal aj právoplatným a vykonateľným a v tejto veci bol aj určený termín verejného zasadnutia na 02.11.2016, teda po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku 2T/66/2016,

z neznámych dôvodov však verejné zasadnutie bolo odročené s tým, že sa počká na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota vo veci 2T/66/2016. Je zrejmé, že súd prvého stupňa premeškal jednoročnú lehotu na rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného, keď ďalší termín verejného zasadnutia určil až 02.10.2017 na deň 11.10.2017, hoci posledným dňom na rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného alebo nariadenie výkonu trestu odňatia slobody vo veci 4T/17/2013 pripadal na 06.02.2017, pokiaľ mal súd rozhodnúť do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby. Zo spisového materiálu odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na predĺženie jednoročnej lehoty na rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného v zmysle § 50 ods. 5 Tr. por., keďže nie sú známe z úkonov súdu prvého stupňa v tejto veci žiadne také skutočnosti, že by bol problém zabezpečiť účasť alebo iný dôvod zavinený odsúdeným, že nemohol rozhodnúť do uplynutia jednoročnej lehoty od uplynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia vo veci 4T/17/2013.

Za týchto okolností potom neostalo odvolaciemu súdu iné východisko, ako nezákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť s tým, že zo zákona sa pozerá od tohto momentu, akoby sa osvedčil. Za týchto okolností potom neboli splnené ani podmienky podľa ods. 6 § 50 Tr. por., i keď odsúdený bol v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia trestne stíhaný, keď mu bolo vznesené obvinenie 03.03.2016 pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zák. (viď č.l. 350 - správu OR PZ Rimavská Sobota), a to na základe uznesenia ORP 147/HN-RS/2016, ktoré bolo určené podaním návrhu na obžalobu 02.05.2016, ktorá bola potom vedená na okresnom súde pod sp.zn. 2T/66/2016 a bolo rozhodnuté právoplatne spomínaným rozsudkom z 11.10.2016, tohto dňa aj právoplatným. Súd prvého stupňa teda podľa zistení odvolacieho súdu mal dostatok času na rozhodnutie do 07.02.2017 o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia vo veci 4T/17/2013, vlastným zavinením táto lehota uplynula bez rozhodnutia prvostupňového súdu a pri nezistení žiadnej spoluviny na uplynutí tejto zákonnej lehoty alebo lehôt podľa ods. 5 resp. 6 § 50 Tr. zák. nebol dôvod v zmysle týchto zákonných ustanovení na rozhodnutie podľa výrokovej časti napadnutého uznesenia o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a nariadenie výkonu podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody. Ide o dobrozdanie Trestného zákona, ktoré svojvoľne súd v zmysle uvedených ustanovení dodatočne napraviť nemôže v neprospech odsúdeného. Za týchto okolností odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.